

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО СЕРВІСУ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

Федоренко С.В., студент. Ровний Є.В., викладач вищої категорії
(ХДППФК ім. В.І. Вернадського, м. Харків, Україна)

The main directions of reforming the system of maintenance and repair of agricultural machinery, which in conditions of limited resources provide maintenance of machinery in serviceable condition, are outlined.

У сучасних умовах за критичного рівня технологічного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників і незадовільної вікової структури машинно-тракторного парку питання підтримання наявного технічного потенціалу в справному стані є особливо актуальними. Низький рівень купівельної спроможності сільськогосподарських підприємств і відповідне падіння попиту на матеріально-технічні ресурси та техніку призвели до різкого падіння обсягів виробництва машин на підприємствах сільськогосподарського машинобудування, призупинився їх інноваційний розвиток, освоєння сучасних енергозберігаючих технологій. Реалізація попереджувальної стратегії технічного обслуговування та ремонту техніки з визначенням видів, обсягів і термінів виконання робіт за результатами діагностування в польових і стаціонарних умовах дає змогу зменшити у 2-2,5 рази кількість відмов машин, підвищити на 30% використання ресурсу їхніх складових частин, значно зменшити втрати с.-г. продукції через тривалі простой засобів механізації та недобір врожаю в разі збільшення агротехнічних термінів виконання польових робіт. Методом прогнозування встановлено, що основою реформованої мережі ремонтно-обслуговувальних підприємств будуть регіональні та фірмові технічні центри з їхніми філіями. Процес їх формування слід розглядати в тісному взаємозв'язку та взаємодії вже створених і діючих державних, управлінських і господарських структур та науково-дослідних установ у єдиному процесі надання й реалізації техсервісних послуг і оцінці їхньої ефективності. Високий рівень виконання технічних послуг можливий за відповідної технологічної підготовки технічних центрів, освоєння новітніх технологій, наявності відповідної нормативної і технологічної документації та сучасного обладнання.

Для здійснення технологічної підготовки необхідно залучити навчальні заклади за відповідної фінансової підтримки профільних міністерств і регіональних адміністрацій. Розроблені математичні моделі функціонування регіональних і фірмових технічних центрів дають змогу прогнозувати взаємодію всіх учасників процесу інженерно-технічного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників.

Висновки. 1. Діючі та створювані технічні центри мають гарантувати споживачам задані гамма-відсотковий ресурс і безвідмовність роботи обслуговуваної та ремонтної техніки. 2. Мережа ремонтно-обслуговувальних виробництв включатиме регіональні та фірмові технічні центри, кооперативні та приватні техсервісні формування, майстерні господарств. 3. Свою діяльність технічні центри мають зосередити насамперед на виконанні робіт з технічного обслуговування та ремонту машин, що мають забезпечити гарантовані гамма-відсотковий ресурс і ймовірність безвідмовної роботи техніки.